

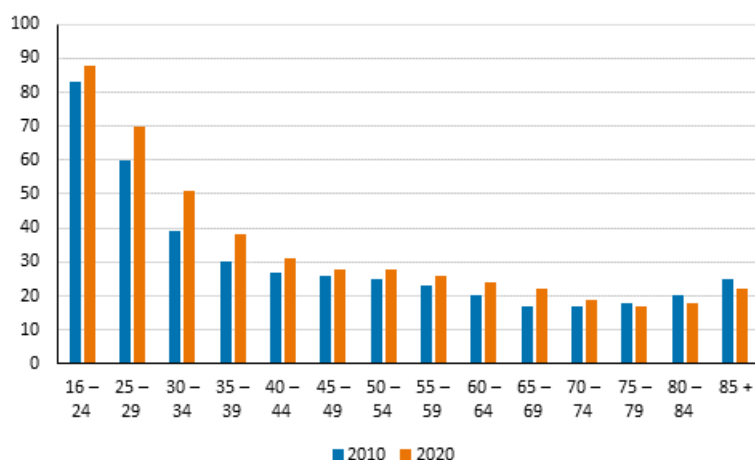
Asunnot ja asuinolot

2020, yleiskatsaus

Kolme viidestä alle 40-vuotiaasta asuu vuokralla

Vuokralla asuminen on lisääntynyt 2010-luvun aikana. Tilastokeskuksen mukaan vuokralla asuminen on lisääntynyt eniten alle 40-vuotiaiden asutokunnissa, mutta osuus on kasvanut myös 40–74 -vuotiaiden asutokuntien keskuudessa. Kaikista asutokunnista vuokralla asui vuoden 2020 lopussa 34 prosenttia, joka on neljä prosenttiyksikköä enemmän kuin vuonna 2010.

Vuokra-asunnossa asuvat asutokunnat vanhimman henkilön iän mukaan 2010 ja 2020, osuus saman ikäryhmän asutokunnista (%).

Vuonna 2020 vuokralla asui 61 prosenttia Suomen alle 40-vuotiaiden asutokunnista, kun osuus vuonna 2010 oli 52 prosenttia. Suurinta vuokralla asumisen lisääntyminen on ollut 25–29 ja 30–34 -vuotiaiden asutokunnissa, joissa vuokralla asuvien asutokuntien osuus kasvoi noin kymmenellä prosenttiyksiköllä. 2010-luvun aikana vuokralla asuvien osuus pieneni ainoastaan 75-vuotiaiden ja sitä vanhempien asutokunnissa.

Itsenäisesti asuvilla nuorilla vuokralla asuminen on selkeästi omistusasumista yleisempää, sillä alle 25-vuotiaiden asutokunnista lähes 90 prosenttia asuu vuokralla. Nuoret muuttavat muita useammin, ja elämäntilanteiden vaihtuessa vuokralla asuminen on omistusasumista joustavampaa. Nuorten vuokralla asuminen on yleisempää kaupunkimaisissa kunnissa, joissa vuokralla asuu 89 prosenttia alle 25-vuotiaiden asutokunnista. Maaseutumaisissa kunnissa osuus on 67 prosenttia.

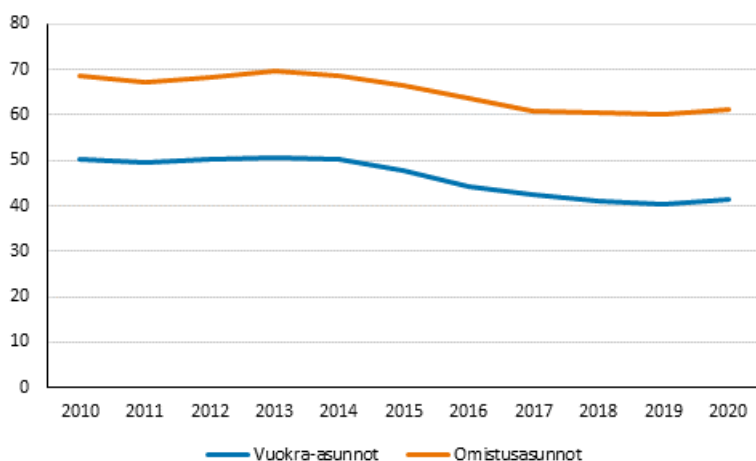
Vuokralla asuminen harvinaistuu iän karttuessa, 40 vuotta täyttäneiden asutokunnista vuokralla asui vuoden 2020 lopussa noin joka neljäs.

Uusien kerrostalovuokra-asuntojen keskikoko on pienentynyt kymmenessä vuodessa

Uusien kerrostaloasuntojen keskikoko on pienentynyt 2010-luvun aikana erityisesti vuokra-asuntojen osalta. Vuonna 2020 kerrostaloihin valmistuneet vuokra-asunnot ovat keskimäärin 9 neliometriä vuonna 2010 valmistuneita pienempiä. Samalla aikavälillä kerrostaloihin valmistuneiden omistusasuntojen keskimääräinen pinta-ala on pienentynyt noin 7 neliometriä. Vertailussa on huomioitu kerrostaloissa olevat asutut huoneistot.

Vuonna 2020 kerrostaloihin valmistuneet asutut asunnot ovat hieman edellisvuonna valmistuneita suurempia. Uusien vuokra- ja omistusasuntojen keskipinta-ala kääntyi kasvuun ensimmäistä kertaa sitten vuoden 2013.

Kerrostaloihin valmistuneiden asuttujen vuokra- ja omistusasuntojen keskimääräiset pinta-alat koko Suomessa valmistumisvuoden mukaan 2010–2020, neliometriä.

Kerrostaloasuntojen keskikoon pieneneminen 2010-luvun aikana ei selity pelkästään pienempien huoneistotyyppien kasvaneilla tuotantomäärillä, sillä myös huoneistotyyppikohtaiset pinta-alat ovat pienentyneet. Esimerkiksi vuonna 2020 kerrostaloihin valmistuneet asutut vuokratrakolmiot ovat keskimäärin lähes kuusi neliometriä vuonna 2010 valmistuneita pienempiä.

Uusien omistus- ja vuokra-asuntojen välinen kokoero on kasvanut kymmenessä vuodessa. Vuonna 2020 kerrostaloihin valmistuneet asutut omistusasunnot ovat keskimäärin lähes 20 neliometriä suurempia kuin vuokra-asunnot, kun ero vuonna 2010 valmistuneiden asuntojen osalta on noin 18 neliometriä.

Uusien vuokra-asuntojen keskimääräinen pinta-ala on pienentynyt enemmän kuudessa suurimmassa kaupungissa kuin muualla Suomessa. Suurimmissa kaupungeissa kerrostaloihin vuonna 2020 valmistuneet asutut vuokra-asunnot ovat keskimäärin lähes kymmenen neliometriä vuonna 2010 valmistuneita pienempiä, muualla Suomessa keskikoko on pienentynyt hieman yli seitsemän neliometriä.

Sisällys

1. Asuntokanta 2020.....	4
Asuntoja 3 miljoonaa.....	4
Kerrostaloasuntoja 47 prosenttia kaikista asunnoista	4
Hissittömiä asuinkerrostaloja suhteellisen paljon.....	4
Vuonna 2020 valmistui 35 800 uutta asuntoa.....	4
Asuntojen keskipinta-alassa suuria eroja	5
Vapaarahoitteisia vuokra-asuntoja yhä enemmän	5
2. Asuntokunnat ja asuinolot 2020.....	6
Asuntokunnan keskikoko 1,96 henkilöä.....	6
Suomalaisista noin puolet asuu omakoti- ja paritaloissa.....	6
Vajaa viidesosa suomalaisista asui ahtaasti.....	7
Vuokra-asunnoissa pääosin 1–2 henkilön asuntokuntia	7
Runsas neljännes väestöstä asui vuokralla	8

Taulukot

Taulukko 1. Pinta-ala huoneistoa kohti (m ²) asunnon talotyyppin mukaan 1970–2020.....	5
Taulukko 2. Asuntokunnat ja henkilöt talotyyppin mukaan 2020.....	6
Taulukko 3. Pinta-ala henkilöä kohden (m ²) asuntokunnan koon mukaan vuosina 1985–2020.....	7

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asuntokunnat koon mukaan ja asuntokuntien keskikoko 1960–2020.....	10
Liitetaulukko 2. Asuntokunnat asumisväljyyden mukaan 31.12.2020, maakunnittain.....	11
Liitetaulukko 3. Asuntokunnat ja henkilöt asunnon hallintaperusteen mukaan 1970–2020.....	11
Liitetaulukko 4. Asuntokanta, huoneiston keskimääräinen pinta-ala (m ²) 1970–2020.....	12
Liitetaulukko 5. Asuntokanta ja varusteet 1960–2020.....	13
Liitetaulukko 6. 20–29 –vuotias asuntoväestö perheaseman, hallintaperusteen ja alueen mukaan 2005–2020.....	13

Kuviot

Kuvio 1. Vuonna 2020 valmistuneet asunnot talotyyppin mukaan, lkm	4
Kuvio 2. Asuntokunnat koon mukaan 1970–2020, lkm.....	6
Kuvio 3. Vuokra-asunnot asuntokunnan henkilöluvun mukaan 2020, %.....	8
Kuvio 4. Asunnot hallintaperusteen mukaan 1960–2020.....	8

Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot.....	15
---	----

1. Asuntokanta 2020

Asuntoja 3 miljoonaa

Vuoden 2020 lopussa Suomessa oli noin 3 124 000 asuntoa, joista vailla vakinaisia asukkaita oli noin 358 000 asuntoa. Edellisestä vuodesta asuntokanta kasvoi 49 000 asunnolla. Vuodesta 1990 asuntokanta on kasvanut 931 000 asunnolla eli keskimäärin 31 000 asunnolla vuosittain. Vailla vakinaisia asukkaita oli 201 000 asuntoa enemmän kuin vuonna 1990. Asuntokannan kasvu on hidastunut edellisistä vuosikymmenistä. Eniten asuntoja rakennettiin 1970- ja 1980- luvuilla. Asuntorakentaminen on keskittynyt kaupunkimaisiin kuntiin. Vuosina 1995–2020 valmistuneista asunnoista 80 prosenttia sijaitsee kaupunkimaisissa kunnissa.

Kerrostaloasuntoja 47 prosenttia kaikista asunnoista

Vielä vuonna 1990 erillisiä pientaloasuntoja ja kerrostaloasuntoja oli lähes yhtä paljon. Silloin kerrostaloissa oli asuntoja 939 000 ja erillisissä pientaloissa vain 4 000 asuntoa vähemmän. Yhdeksänkymmentäluvulla kerrostaloasuntojen osuus kuitenkin kasvoi. Vuoden 2020 lopussa kerrostaloasuntoja oli 47 prosenttia kaikista asunnoista eli noin 1 468 000, mikä on 289 000 enemmän kuin asuntoja omakoti- ja paritaloissa. Rivitalojen määrä on yli kymmenkertaistunut vuodesta 1970. Vuonna 1970 rivitaloasuntoja oli vain 30 000, vuoden 2020 lopussa jo 420 000.

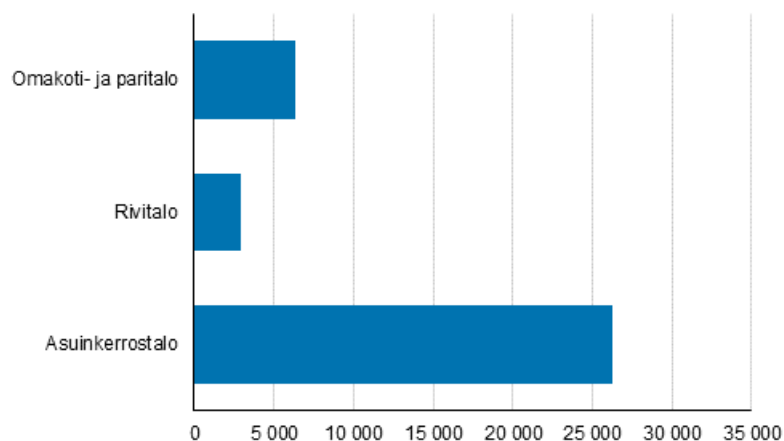
Hissittömiä asuinkerrostaloja suhteellisen paljon

Vuodesta 2005 alkaen uusiin vähintään kolmekerroksisiin asuinkerrostaloihin on rakennettava hissi. Vuosina 1995–2004 hissi oli pakollinen vähintään nelikerroksisissa asuinkerrostaloissa. Vuonna 2020 yli kolmekerroksisia kerrostaloja oli noin 26 500, joista 2 200 oli hissittömiä rakennuksia. Yli kolmekerroksisissa hissittömissä kerrostaloissa oli asuntoja noin 64 000 ja asukkaita yhteensä 85 000. Heistä 14 000 oli 65 vuotta täyttäneitä. Tasan kolmekerroksisissa taloissa hissi oli vielä harvinaisempi. Kolmekerroksisissa rakennuksissa olevista 355 000 asunnosta oli 24 prosenttia talossa, jossa oli hissi. Hissittömissä kolmekerroksisissa taloissa asui 362 000 suomalaista, joista 65 vuotta täyttäneitä oli 76 000.

Vuonna 2020 valmistui 35 800 uutta asuntoa

Vuonna 2020 omakoti- ja paritaloasuntoja valmistui 6 300, rivitaloasuntoja 2 900 ja kerrostaloasuntoja 26 300. Pääkaupunkiseudulle valmistui noin 13 100 uutta asuntoa, joista kerrostaloasuntoja oli 11 300. Pääkaupunkiseudun uusista kerrostaloasunnoista 65 prosenttia oli vuokra-asuntoina vuoden 2020 lopussa.

Kuvio 1. Vuonna 2020 valmistuneet asunnot talotyyppin mukaan, lkm

Uusissa, vuonna 2020 valmistuneissa kerrostaloissa oli noin 15 200 vakinaisesti asuttua vuokra-asuntoa. Näistä noin 4 400 oli valtion tukemia korkotukivuokra-asuntoja.

Asuntojen keskipinta-alassa suuria eroja

Vuonna 2020 asunnon keskimääräinen huoneistoala oli 79,4 neliometriä. Asuntokannan keskipinta-ala on kasvanut vuodesta 1970 noin 20 neliometrillä. Yksiöiden keskipinta-ala oli 34 m², kaksioiden 54 m², kolmen huoneen ja keittiön asunnossa puolestaan 79 m². Asuntojen keskikoon kasvusta huolimatta alle 30 neliön kokoisia asuntoja oli 145 000. Toisaalta vain 27 prosenttia asunnoista oli pinta-alaltaan sata neliometriä tai enemmän. Yhden huoneen ja keittiön tai keittokomeron huoneistoja oli 481 000 eli 15 prosenttia asuntokannasta. Yleisin huoneistotyyppi oli kaksio. Kaikkiaan kaksioita (kahden huoneen ja keittiön tai keittokomeron huoneistot) oli 938 000 eli 30 prosenttia koko asuntokannasta.

Taulukko 1. Pinta-ala huoneistoa kohti (m²) asunnon talotyyppin mukaan 1970–2020

Vuosi	Talotyyppi				
	Kaikki rakennukset	Erilliset pientalot	Rivi- ja ketjutalot	Asuinkerrostalot	Muut rakennukset
1970	60,0	66,0	73,0	51,0	54,0
1980	69,3	83,6	71,7	54,8	55,5
1990	74,4	95,3	70,2	55,8	59,7
2000	76,5	101,9	70,0	56,1	59,8
2010	79,5	108,4	71,2	56,5	60,7
2015	80,0	111,0	71,3	56,4	60,9
2019	79,3	112,3	71,4	55,6	60,3
2020 ¹⁾	79,4	112,8	71,3	55,5	61,8

1) Talotyyppi muodostettu rakennusluokitus 2018 pohjalta.

Omistusasunnon keskipinta-ala oli 97 m², omistusasunnoista suurin osa on pientaloissa. Sen sijaan vuokra-asunnoista suurin osa on kerrostaloasuntoja, joiden keskipinta-ala oli 52 m². Asuntokannassa hallintaperuste on määritelty pääsääntöisesti vain vakinaisesti asutuille asunnoille. Vailla vakinaisia asukkaita oleville asunnoille hallintaperuste on määritelty silloin, kun se sijaitsee arava- tai korkotukivuokratalossa tai muussa vuokratalossa tai kun asunto on tilapäisesti asuttu. Kaikista asunnoista vuokra-asuntoja oli vuoden 2020 lopulla yli miljoona, joista vakinaisesti asuttuja oli 953 000. Asuttujen vuokra-asuntojen määrä on kasvanut 212 600 asunnolla vuodesta 2000.

Vapaarahoitteisia vuokra-asuntoja yhä enemmän

Vuonna 2020 valmistui kaikkiaan 35 700 uutta asuntoa, joista vuokra-asuntoja oli 51 prosenttia. Uusia vapaarahoitteisia vuokra-asuntoja oli valmistuneista asunnoista noin 13 100, ja valtion korkotukemia vuokra-asuntoja 4 900. Tällä vuosikymmenellä valmistuneissa rakennuksissa on vapaarahoitteisia vuokra-asuntoja yli kolme kertaa enemmän kuin korkotuetuista asunnoista. Näistä vapaarahoitteisista vuokra-asunnoista on pääkaupunkiseudulla 32 prosenttia ja korkotuetuista 45 vuokra-asunnoista prosenttia.

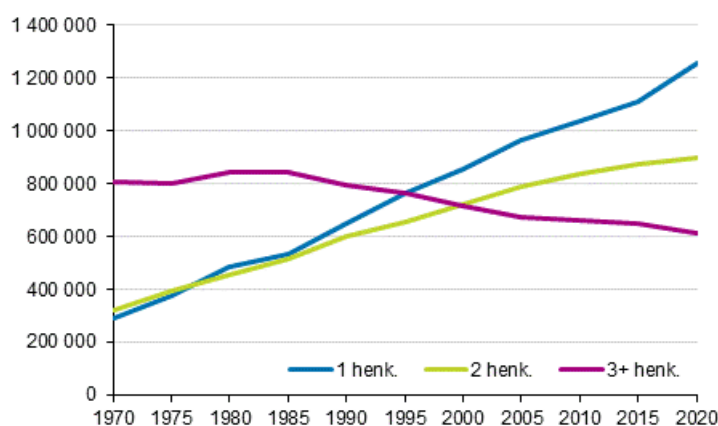
2. Asuntokunnat ja asuinolot 2020

Asuntokunnan keskikoko 1,96 henkilöä

Yhden ja kahden henkilön asuntokuntien määrä on kasvanut jo usean vuosikymmenen ajan ollen 78 prosenttia kaikista asuntokunnista vuoden 2020 lopulla. Kaikkiaan asuntokuntia oli vuoden 2020 lopulla 2 767 000, joista yhden henkilön asuntokuntia oli 1 254 000 eli 45 prosenttia. Asuntokunnan keskikoko oli alle 2 henkilöä vuonna 2020, kun se vielä vuonna 1970 oli kolme henkilöä.

Asuntokuntien koossa oli alueellista vaihtelua. Kaupunkimaisissa kunnissa asuntokuntien keskikoko oli 1,92 henkilöä kun taas maaseutumaisissa kunnissa 2,04 henkilöä. Asuntokuntarakenne on erilainen maalla ja kaupungeissa. Kaupungeissa on enemmän (47 %) yksinasuvien asuntokuntia kuin maaseutumaisissa kunnissa (41 %).

Kuvio 2. Asuntokunnat koon mukaan 1970–2020, lkm

Suomalaisista noin puolet asuu omakoti- ja paritaloissa

Melkein puolet suomalaisista asuu omakoti- ja paritaloissa, vaikka vakinaisesti asutuista asunnoista noin 38 prosenttia sijaitsi omakoti- ja paritaloissa. Asuttuja rivitaloasuntoja oli lähes 375 000 eli noin 14 prosenttia asuntokannasta. Vakituisesti asutuista asunnoista oli kerrostaloissa noin 47 prosenttia, vaikka väestöstä vain runsas kolmasosa asuu kerrostaloissa. Tämä selittyy sillä, että kerrostaloasunnoissa asuu pienempiä perheitä ja asuntokuntia kuin rivi- ja pientaloissa.

Taulukko 2. Asuntokunnat ja henkilöt talotyyppin mukaan 2020

Talotyyppi	Asuntokuntia	%	Henkilöitä	%
Kaikki asuntokunnat	2 766 679	100	5 411 922	100
Omakoti- tai paritalossa asuvat	1 055 778	38,2	2 599 728	48,0
Rivitalossa asuvat	374 670	13,5	716 105	13,2
Asuinkerrostalossa asuvat	1 294 260	46,8	2 027 141	37,5
Muu rakennus (liikerakennuksissa ym. asuvat)	41 971	1,5	68 948	1,3

Asuntokunnalla oli käytössään asuinpinta-alaa keskimäärin noin 81 neliometriä. Henkilöä kohti pinta-alaa oli puolestaan 41 neliometriä. Henkilöä kohti laskettu pinta-ala pienenee merkittävästi asuntokunnan koon kasvaessa. Yksin asuvalla oli käytössään keskimäärin 60 neliometriä, kun kahden henkilön asuntokunnalla neliöitä oli 45. Kuuden henkilön asuntokunnalla oli enää 21 neliometriä asukasta kohti.

Taulukko 3. Pinta-ala henkilöä kohden (m²) asutokunnan koon mukaan vuosina 1985–2020

Vuosi	Asutokunnan koko							
	Kaikki asutokunnat	1 henkilö	2 henkilöä	3 henkilöä	4 henkilöä	5 henkilöä	6 henkilöä	7+ henkilöä
1985	28,9	48,6	34,3	27,6	24,1	21,2	18,7	15,2
1990	31,4	51,8	37,0	29,4	25,0	21,7	19,0	14,8
1995	33,4	54,0	39,2	30,4	25,3	21,9	19,0	15,0
2000	35,3	55,6	40,8	31,4	26,0	22,5	19,4	15,4
2005	37,5	57,0	42,4	32,3	27,3	23,7	20,4	16,3
2010	39,1	58,6	43,6	33,0	28,2	24,4	21,0	16,9
2015	40,1	59,8	44,3	33,4	28,3	24,6	21,0	16,9
2016	40,3	60,0	44,4	33,5	28,3	24,5	21,0	16,8
2017	40,5	59,9	44,6	33,6	28,3	24,5	20,9	16,8
2018	40,8	59,8	44,8	33,6	28,4	24,5	20,8	16,8
2019	41,0	59,8	45,0	33,7	28,4	24,4	20,8	16,8
2020	41,3	59,8	45,2	33,8	28,4	24,4	20,8	16,9

Vajaa viidesosa suomalaisista asui ahtaasti

Ahtaasti asuvia asutokuntia oli vuoden 2020 lopussa 210 000 ja ahtaasti asui yhteensä 870 000 henkilöä. Ahtaasti asuva on asutokunta, jossa on enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti. Yksin asuvaa henkilöä ei tällöin katsota ahtaasti asuvaksi. Koko asuntoväestöstä 16 prosenttia asui ahtaassa asunnossa. Vuonna 2020 ahtaasti asuvien asutokuntien määrä väheni noin 4 900 ja ahtaasti asuvien henkilöiden määrä väheni 21 100 henkilöllä.

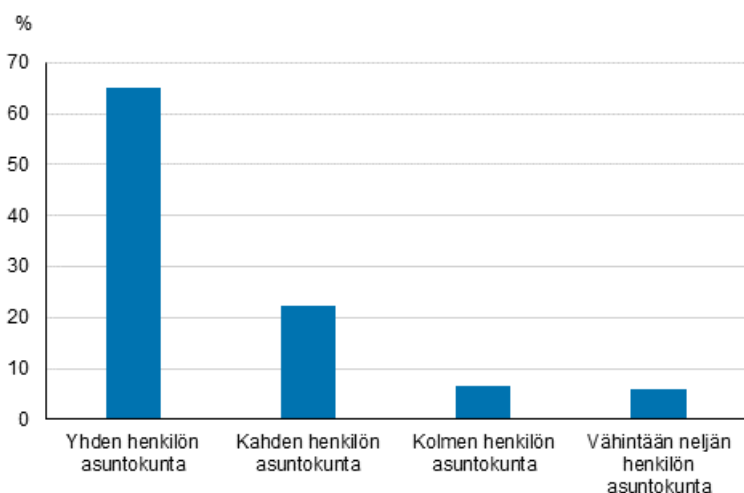
Omistusasunnoissa asuttiin väljemmin kuin vuokra-asunnoissa, kun mittarina käytetään henkilöä kohti laskettua huoneistoalaa. Omistusasunnossa asuvalla asutokunnalla oli keskimäärin 45 neliometriä huoneistoalaa henkeä kohti, kun taas vuokra-asunnossa asuvalla asutokunnalla oli käytössään keskimäärin vain 33 neliometriä asukasta kohti.

Vuokra-asunnoista väljimminkin asuttiin vapaarahoitteisissa vuokra-asunnoissa. Niissä asuinpinta-alaa asukasta kohti oli 34 neliometriä. Erot muihin vuokra-asuntoihin eivät olleet suuria. Arava- ja korkotukivuokra-asunnoissa pinta-alaa henkeä kohti oli 32 neliometriä. Asumisoikeusasunnoissa asuinpinta-alaa asukasta kohti oli 34 neliometriä.

Vuokra-asunnoissa pääosin 1–2 henkilön asutokuntia

Vuokra-asunnossa asuvista asutokunnista suurin osa, 87 prosenttia, oli yksin tai kaksin asuvia henkilöitä, omistusasunnoissa vastaava osuus oli 73 prosenttia. Suurempia, vähintään neljän henkilön asutokuntia oli vuokra-asunnoissa asuvista asutokunnista 6 prosenttia ja omistusasunnossa asuvista 16 prosenttia. Vakinaisesti asuttuja vuokra-asuntoja oli vuoden 2020 lopulla kaikkiaan noin 953 000, joista 304 000 oli arava- ja korkotukivuokra-asuntoja ja vapaarahoitteisia vuokra-asuntoja oli 649 000.

Kuvio 3. Vuokra-asunnot asutokunnan henkilöluvun mukaan 2020, %

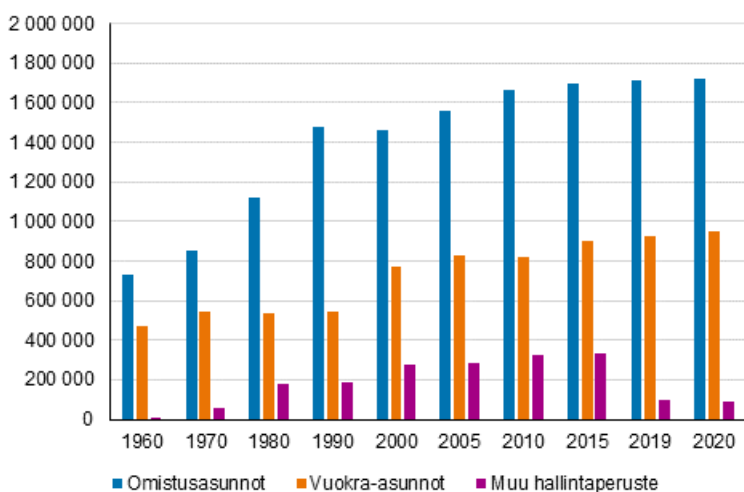

Kaikkiaan vakinaisesti asuttuja asuntoja oli vuoden 2020 lopulla 2 767 000. Yli puolet noin 1 294 000 kerrostaloasunnosta oli vuokra-asuntoja. Rivitaloissa oli noin 122 000 vuokra-asuntoa, mikä on kolmannes kaikista asutuista rivitaloasunnoista. Omakoti- ja paritaloissa oli 39 000 vuokra-asuntoa.

Runsa neljäsosa väestöstä asui vuokralla

Vuoden 2020 lopulla vakinaisesti asutuista asunnoista vuokra-asuntojen osuus oli 34 prosenttia. Vuokralla asuvia oli noin 1,5 miljoonaa henkilöä eli runsas neljäsosa väestöstä. Vuokra-asunnoissa asuu keskimäärin pienempiä asutokuntia tai perheitä kuin omistusasunnoissa. Vakinaisesti asuttuja vuokra-asuntoja oli vuoden 2020 lopulla kaikkiaan noin 953 000, joista 32 prosenttia oli valtion tukemien arava- ja kirkotukirajoitusten piirissä. Edellisvuodesta arava- ja kirkotukirajoitusten piirissä olevien vuokra-asuntojen osuus kaikista vakinaisesti asutuista vuokra-asunnoista pieneni. Aravarajoituksista vapautuneet asunnot kasvattivat osin muuta vuokra-asutokantaa. Vakinaisesti asuttuja asumisoikeusasuntoja oli vuoden 2020 lopussa 49 000. Näistä 46 prosenttia sijaitsee pääkaupunkiseudulla.

Kuvio 4. Asunnot hallintaperusteen mukaan 1960–2020

Vuokra-asuminen on etenkin nuorten asutokuntien asumismuoto. Asutokunnan vanhimman henkilön iän kasvaessa vähenee vuokralla asuvien asutokuntien osuus. Asutokunnista, joiden vanhin henkilö on alle 30-vuotias, vuokralla asui 79 prosenttia, 30–44-vuotiaiden asutokunnista 40 prosenttia 45–74-vuotiaiden asutokunnista vuokralaisasutokuntia oli enää 24 prosenttia. Talon omisti todennäköisimmin asutokunta,

jonka vanhin henkilö oli 45–74-vuotias. 43 prosenttia tämän ikäluokan asutokunnista asui omistamassaan talossa. Sen sijaan kun asutokunnan vanhin oli iäkkäämpi, oli oman talon omistaminen jo harvinaisempaa. Iäkkäämpänä asunto-osakkeen omistaminen oli kaikkein yleisin asumistapa.

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asuntokunnat koon mukaan ja asuntokuntien keskipöytä 1960–2020

	Asuntokuntia yhteensä	1 henkilö	2 henkilöä	3 henkilöä	4+ henkilöä	Asuntokunnan keskipöytä
1960	1 204 385	188 995	245 921	229 824	539 645	3,34
1970	1 420 723	288 970	323 640	284 336	523 777	2,99
1975	1 567 941	376 904	392 367	322 321	476 349	2,73
1980	1 781 771	482 476	457 667	345 769	495 859	2,64
1985	1 887 710	532 094	514 825	347 127	493 664	2,56
1986	1 916 606	551 369	532 147	345 669	487 421	2,53
1987	1 947 574	573 248	551 640	343 287	479 399	2,50
1988	1 981 693	600 717	569 977	339 981	471 018	2,46
1989	2 008 531	624 762	583 894	335 155	464 720	2,44
1990	2 036 732	646 229	597 928	332 295	460 280	2,42
1991	2 065 937	668 967	610 619	330 233	456 118	2,40
1992	2 094 204	693 825	619 098	327 772	453 509	2,38
1993	2 119 691	716 052	625 489	326 651	451 499	2,36
1994	2 148 527	740 837	638 086	324 803	444 801	2,34
1995	2 180 934	766 636	652 608	323 921	437 769	2,31
1996	2 198 791	781 901	663 929	321 986	430 975	2,29
1997	2 221 191	799 337	676 422	320 379	425 053	2,28
1998	2 247 206	819 418	692 650	317 842	417 296	2,25
1999	2 272 910	839 316	708 112	315 633	409 849	2,23
2000	2 295 386	856 746	722 437	312 646	403 557	2,21
2001	2 329 343	882 559	741 726	310 149	394 909	2,19
2002	2 354 082	903 440	753 595	307 241	389 806	2,17
2003	2 378 079	923 236	766 068	303 554	385 221	2,15
2004	2 402 091	942 711	777 790	300 491	381 099	2,14
2005	2 429 500	964 739	789 950	297 276	377 535	2,12
2006	2 453 826	983 626	801 068	294 518	374 614	2,11
2007	2 476 505	999 812	811 596	292 140	372 957	2,10
2008	2 499 332	1 014 974	822 639	290 820	370 899	2,09
2009	2 517 393	1 025 658	830 843	291 056	369 836	2,08
2010	2 537 197	1 040 378	837 234	290 767	368 818	2,07
2011	2 556 068	1 053 070	846 679	289 600	366 719	2,07
2012	2 579 781	1 069 933	855 816	289 058	364 974	2,06
2013	2 599 613	1 082 996	864 594	287 960	364 063	2,05
2014	2 617 780	1 098 023	869 454	286 621	363 682	2,04
2015	2 634 339	1 112 342	874 880	285 433	361 684	2,04
2016	2 654 657	1 131 424	880 188	284 108	358 937	2,03
2017	2 680 077	1 162 308	880 794	281 143	355 832	2,01
2018	2 705 499	1 191 297	885 410	278 502	350 290	1,99
2019	2 734 219	1 221 456	891 582	276 942	344 239	1,97
2020	2 766 679	1 254 300	899 757	273 769	338 853	1,96

Liitetaulukko 2. Asuntokunnat asumisväljyyden mukaan 31.12.2020, maakunnittain

Maakunta	Asuntokuntia	Henkilöitä	Pinta-ala/asuntokunta	Pinta-ala/henkilö	Ahtaasti asuvia asuntokuntia	Ahtaasti asuvia henkilöitä
Koko maa	2 766 679	5 411 922	80.9	41.3	210 209	869 525
Uusimaa	833 462	1 662 056	74.6	37.4	77 284	307 290
Varsinais-Suomi	245 683	469 463	82.6	43.2	17 531	69 163
Satakunta	110 283	210 701	88.8	46.5	7 137	28 740
Kanta-Häme	86 332	167 273	84.6	43.6	6 140	25 324
Pirkanmaa	265 672	510 973	78.6	40.8	19 016	76 013
Päijät-Häme	108 525	201 844	80.3	43.2	6 821	28 344
Kymenlaakso	86 358	159 093	82.1	44.5	4 853	19 837
Etelä-Karjala	67 529	124 531	80.7	43.8	3 868	15 435
Etelä-Savo	70 513	129 511	84.1	45.8	4 003	16 072
Pohjois-Savo	128 116	242 997	81.4	42.9	8 099	33 379
Pohjois-Karjala	85 861	159 928	80.8	43.4	5 922	23 976
Keski-Suomi	139 065	267 408	80.1	41.6	9 716	41 725
Etelä-Pohjanmaa	92 079	188 967	93.7	45.6	6 157	27 154
Pohjanmaa	82 101	172 790	91.6	43.5	6 446	27 586
Keski-Pohjanmaa	30 708	66 920	94.9	43.5	2 567	12 368
Pohjois-Pohjanmaa	194 802	406 869	85.8	41.1	15 260	76 347
Kainuu	36 705	69 783	84.2	44.3	2 265	9 957
Lappi	88 642	171 322	84.4	43.6	6 160	26 756
Ahvenanmaa-Åland	14 243	29 493	98.1	47.3	964	4 059

Liitetaulukko 3. Asuntokunnat ja henkilöt asunnon hallintaperusteiden mukaan 1970–2020

Hallintaperuste		1970	1980	1990	2000	2010	2015	2019	2020
Asuntokuntia	Yhteensä	1 419 082	1 781 771	2 070 307	2 295 386	2 537 197	2 634 339	2 734 219	2 766 679
	Omistusasunto	856 613	1 120 128	1 476 782	1 457 349	1 661 480	1 698 102	1 710 877	1 724 116
	Vuokra-asunto	546 718	536 827	533 539	740 345	772 103	837 882	922 561	952 953
	Muu tai tuntematon	15 751	124 816	59 986	97 692	103 614	98 355	100 781	89 610
Henkilöitä	Yhteensä	4 400 497	4 618 781	4 927 430	5 081 354	5 264 580	5 363 637	5 399 397	5 411 922
	Omistusasunto	2 836 894	3 193 720	3 800 416	3 563 463	3 792 946	3 813 335	3 757 587	3 745 916
	Vuokra-asunto	1 503 945	1 270 756	1 027 228	1 366 993	1 278 323	1 364 224	1 455 665	1 497 130
	Muu tai tuntematon	59 658	154 305	99 786	150 898	193 311	186 078	186 145	168 876

Liitetaulukko 4. Asuntokanta, huoneiston keskimääräinen pinta-ala (m²) 1970–2020

	Kaikki rakennukset	Erilliset pientalot	Rivi- ja ketjutalot	Asuinkerrostalot	Muut rakennukset	Pinta-ala m ² /henkilö
1970	60,0	66,0	73,0	51,0	54,0	18,9
1980	69,3	83,6	71,7	54,8	55,5	26,3
1985	73,9	92,8	72,0	56,3	59,1	28,9
1988	73,8	93,8	70,8	55,8	60,3	30,5
1989	74,2	94,9	70,5	55,8	60,2	31,0
1990	74,4	95,3	70,2	55,8	59,7	31,4
1991	74,8	96,6	70,1	55,8	59,6	31,9
1992	74,8	97,1	70,1	55,8	56,9	32,3
1993	75,1	98,0	70,1	55,9	56,5	32,7
1994	75,3	98,7	70,1	55,9	56,5	33,0
1995	75,5	99,2	70,1	55,9	56,7	33,4
1996	75,7	99,7	70,2	56,0	59,0	33,7
1997	75,8	100,1	70,2	56,0	58,6	34,1
1998	76,0	100,6	70,3	56,0	59,0	34,5
1999	76,5	101,1	70,7	56,1	60,4	34,9
2000	76,5	101,9	70,0	56,1	59,8	35,3
2001	76,8	102,6	70,1	56,1	61,2	35,8
2002	77,0	103,5	70,2	56,2	59,9	36,3
2003	77,3	104,1	70,3	56,2	59,7	36,7
2004	77,6	104,9	70,4	56,2	59,6	37,2
2005	78,1	105,3	70,6	56,2	59,2	37,5
2006	78,4	106,5	70,7	56,3	60,4	38,0
2007	78,8	107,1	70,9	56,4	60,6	38,3
2008	79,1	107,8	71,0	56,4	60,8	38,6
2009	79,4	108,0	71,1	56,5	60,9	38,9
2010	79,5	108,4	71,2	56,5	60,7	39,1
2011	79,8	109,0	71,2	56,5	61,2	39,4
2012	79,9	109,5	71,3	56,5	61,1	39,6
2013	79,9	109,9	71,3	56,5	60,6	39,8
2014	80,0	110,8	71,3	56,4	60,7	39,9
2015	80,0	111,0	71,3	56,4	60,8	40,1
2016	79,9	111,5	71,4	56,3	60,6	40,3
2017	79,8	111,8	71,4	56,1	60,4	40,5
2018	79,5	112,0	71,4	55,8	60,6	40,8
2019	79,3	112,3	71,4	55,6	60,3	41,0
2020 ¹⁾	79,4	112,8	71,3	55,5	61,7	41,3

1) Talotyyppi muodostettu rakennusluokitus 2018 pohjalta.

Liitetaulukko 5. Asuntokanta ja varusteet 1960–2020

		1960	1970	1980	1990	2000	2010	2020
Varusteet	Asuntoja yhteensä	1 211 200	1 463 221	1 838 058	2 209 556	2 512 442	2 807 505	3 124 286
	Viemäri	623 927	1 088 789	1 659 765	2 132 671	2 475 737	2 753 168	3 105 756
	Vesijohto	569 946	1 054 301	1 642 188	2 105 701	2 463 916	2 760 042	3 110 356
	WC	428 323	897 768	1 542 514	2 052 829	2 393 949	2 711 640	3 074 439
	Lämmin vesi	281 182	760 178	1 465 347	1 984 878	2 400 982	2 727 874	3 082 197
	Kylpy-/suihkuhuone	190 057	571 453	1 256 644	1 938 628	2 487 992	2 782 085	3 116 185
	Kesku­lämmitys	377 158	819 665	1 474 325	1 963 819	2 301 903	2 624 038	2 989 261
	Huoneistosau­na	548 264	931 908	1 212 227	1 501 567	1 719 650
%	Asuntoja yhteensä	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
	Viemäri	51,5	74,4	90,3	96,5	98,5	98,1	99,4
	Vesijohto	47,1	72,1	89,3	95,3	98,1	98,3	99,6
	WC	35,4	61,4	83,9	92,9	95,3	96,6	98,4
	Lämmin vesi	23,2	52,0	79,7	89,8	95,6	97,2	98,7
	Kylpy-/suihkuhuone	15,7	39,1	68,4	87,7	99,0	99,1	99,7
	Kesku­lämmitys	31,1	56,0	80,2	88,9	91,6	93,5	95,7
	Huoneistosau­na	29,8	42,2	48,3	53,5	55,0

Liitetaulukko 6. 20–29 –vuotias asuntoväestö perheaseman, hallintaperusteen ja alueen mukaan 2005–2020

Alue	Vuosi	Itsenäisesti asuvat									
		Vanhempiensa luona asuvia	%	Omistusasunto	%	Vuokra-asunto	%	Muu tai tuntematon	%	Yhteensä	%
Koko maa	2006	120 823	19	184 560	28	323 726	50	19 994	3	649 103	100
	2007	116 593	18	191 156	30	320 844	50	19 314	3	647 907	100
	2008	114 300	18	193 255	30	322 613	50	20 871	3	651 039	100
	2009	113 486	17	192 175	29	326 914	50	21 073	3	653 648	100
	2010	114 078	17	189 666	29	333 742	51	20 165	3	657 651	100
	2011	112 871	17	191 223	29	336 976	51	19 627	3	660 697	100
	2012	112 070	17	188 448	28	343 018	52	20 113	3	663 649	100
	2013	111 848	17	180 706	27	351 235	53	19 276	3	663 065	100
	2014	113 064	17	171 841	26	362 830	55	15 451	2	663 186	100
	2015	112 453	17	165 298	25	369 122	56	15 724	2	662 597	100
	2016	110 935	17	160 992	24	375 564	57	15 794	2	663 285	100
	2017	109 936	17	156 959	24	380 134	57	15 315	2	662 344	100
	2018	105 929	16	152 362	23	382 422	58	15 089	2	655 802	100
2019	101 647	16	149 400	23	385 144	59	15 038	2	651 229	100	
2020	95 020	15	152 870	24	384 745	60	11 772	2	644 407	100	
Pääkaupunkiseutu	2006	19 812	13	33 472	22	93 577	61	5 569	4	152 430	100
	2007	19 916	13	34 368	22	94 211	61	5 280	3	153 775	100
	2008	20 465	13	33 946	22	96 132	62	5 659	4	156 202	100
	2009	21 036	13	33 531	21	96 935	62	5 631	4	157 133	100
	2010	22 120	14	32 636	21	98 024	62	5 686	4	158 466	100
	2011	22 774	14	32 577	20	99 223	62	5 621	4	160 195	100
	2012	23 394	14	31 745	20	101 603	63	5 778	4	162 520	100
	2013	24 196	15	30 116	18	103 682	63	5 925	4	163 919	100
	2014	25 129	15	28 650	17	106 704	64	4 987	3	165 470	100
	2015	25 798	15	27 915	17	108 317	65	5 193	3	167 223	100
	2016	25 887	15	27 993	16	110 701	65	5 262	3	169 843	100
	2017	25 951	15	27 618	16	113 032	66	5 159	3	171 760	100
	2018	25 240	15	27 113	16	113 845	67	4 990	3	171 188	100
2019	24 602	14	27 077	16	115 252	67	4 972	3	171 903	100	
2020	22 761	13	29 768	18	113 883	67	3 356	2	169 768	100	
Muu Suomi	2006	101 011	20	151 088	30	230 149	46	14 425	3	496 673	100
	2007	96 677	20	156 788	32	226 633	46	14 034	3	494 132	100
	2008	93 835	19	159 309	32	226 481	46	15 212	3	494 873	100
	2009	92 450	19	158 644	32	229 979	46	15 442	3	496 515	100
	2010	91 958	18	157 030	31	235 718	47	14 479	3	499 185	100
	2011	90 097	18	158 646	32	237 753	48	14 006	3	500 502	100
	2012	88 676	18	156 703	31	241 415	48	14 335	3	501 129	100
	2013	87 652	18	150 590	30	247 553	50	13 351	3	499 146	100
	2014	87 935	18	143 191	29	256 126	51	10 464	2	497 716	100
	2015	86 655	17	137 383	28	260 805	53	10 531	2	495 374	100
	2016	85 048	17	132 999	27	264 863	54	10 532	2	493 442	100
	2017	83 985	17	129 341	26	267 102	54	10 156	2	490 584	100
	2018	80 689	17	125 249	26	268 577	55	10 099	2	484 614	100
2019	77 045	16	122 323	26	269 892	56	10 066	2	479 326	100	
2020	72 259	15	123 102	26	270 862	57	8 416	2	474 639	100	

Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot

Tilastotietojen relevanssi

Asunnot ja asuinolot -tilasto kuvaa olemassa olevaa asuntokantaa, asuntojen lukumäärää, asuntokuntien lukumäärää sekä asuntokuntien ja asuntoväestön asuinoloja vuoden viimeisenä päivänä. Asuntokantaan sisältyvät sekä vakituisesti asutut asunnot että vailla vakinaisia asukkaita olevat asunnot. Kesämökit, jotka ovat ympärivuotisessa asuinkäytössä, on otettu mukaan asuntokantaan vuodesta 2000 lähtien. Asuntokunnan muodostavat kaikki samassa asuinhuoneistossa, väestötietojärjestelmän mukaan, vuoden lopussa vakinaisesti asuvat henkilöt. Asuntoja ja asuntokuntia voidaan kuvata mm. talotyyppin (pientalo, rivitalo, kerrostalo), asunnon rakennusvuoden, huoneistotyyppin (yksiö, kaksio jne.), hallintaperusteen (vuokra-, omistusasunto jne.) ja pinta-alan mukaan sekä asuntokuntia lisäksi asuntokunnan rakenteen, elinvaiheen ja tulojen mukaan.

Asunnot ja asuinolot -tilasto perustuu pääosin Digi- ja väestötietoviraston (DVV) väestötietojärjestelmän rakennuksia, asuntoja ja henkilöitä koskeviin tietoihin, joita ylläpitävät etenkin kuntien rakennusvalvontaviranomaiset ja maanmittaustoimistot. DVV:hen tallennettavat tiedot määrittelee väestötietolaki ja väestötietoasetus. Rakennuksia ja rakentamistoimenpiteitä koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta on säädetty maankäyttö- ja rakennuslaissa. Tilastokeskuksen tehtävänä on puolestaan laatia yhteiskuntaoloja kuvaavia tilastoja.

Menetelmäkuvaus

Asuntokunnat ja asuinolot on kokonaistilasto, jonka lähteenä on pääosin DVV:n väestötietojärjestelmän väestöä, rakennuksia ja asuntoja koskevat tiedot. Tilastokeskus täydentää mm. hallintaperustetietoa verohallinnon asuntokauppatietoja sekä Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA:n tietoja hyväksikäyttään. Asuntokunnan tulotiedot päätellään kunkin vuoden verotusrekisteristä.

DVV:n rakennuksia ja asuntoja koskeva tietojärjestelmä on luotu 1980-luvun alussa. Sen tietopohjan muodostaa Tilastokeskuksen, vuoden 1980 väestölaskennan yhteydessä, omistajilta tai rakennuksen ja asunnon haltijoilta keräämät tiedot. Tiedonkeruu perustui väestökirjalakiin ja erilliseen väestölaskenta-asetukseen. Vuodesta 1982 lähtien rakennus- ja huoneistotietoja on päivitetty tietojärjestelmään rakennushankeilmoituksilla, jotka täytetään haettaessa rakennuslupaa uutta rakennusta, laajennusta tai muutostöitä varten. Koko 1980-luvun ajan DVV:n väestötietojärjestelmän rakennus- ja huoneistotietoja tarkistettiin ja korjattiin eri tietojen osalta. Tilastokeskus kehitti erilaisia käsittelysääntöjä aineiston käsittelemiseksi, jotta rekisteritietoja pystyttäisiin jatkossa käyttämään vuosittaisen rakennus- ja asuntokantatilaston tekemiseen. Vuosittainen tilastotuotanto aloitettiin Tilastokeskuksessa vuodesta 1987 alkaen.

Asunnot ja asuinolot -tilaston laatu on suhteellisen suoraan riippuvainen lähdeaineiston laadusta. Tiedot asuntojen purkamisesta tai muusta rakennusten poistumasta eivät välity säännöllisesti väestötietojärjestelmään. Tämän vuoksi Tilastokeskuksen aineistoa pyritään korjaamaan käsittelysäännöillä siten, että aineistosta karsitaan todennäköiset poistumatapaukset kuten vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Asuntokanta on muodostettu vuodesta 2005 alkaen siten, että vakinaisesti asuttujen asuntojen lisäksi asuntokantaan kuuluvat kaikki edellisvuoden asunnot. Poikkeuksena kuitenkin yli 15 vuotta asumattomina olleet pientalot, jotka poistetaan aktiivikäytössä olevasta asuntokannasta. Asuntokannan määrälliset vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin luotettavia johtuen rekisteritiedon laadusta. Alkuperäisaineiston virheellisyys ja rakennusten puuttuvia tietoja pyritään päättelemään ja korjaamaan Tilastokeskuksessa. Osa rakennusten ja asuntojen varustetiedoista on kerätty vasta vuoden 1980 väestölaskentatietojen jälkeen. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi hissi, parveke ja koneellinen ilmastointi. Hissitietoja on korjattu vuodesta 2016 alkaen verohallinnon kiinteistörekisterin tiedoilla. Yksilöivien tunnistetietojen avulla asuntotietoihin yhdistetään muita tietoja, esimerkiksi asuntoväestö ja vakinaisesti asutut asunnot päätellään väestötietojärjestelmän henkilötiedoista.

Kaikki samassa asunnossa vakituisesti asuvat henkilöt muodostavat asuntokunnan. Vakinaisesti laitoksissa olevat, asunnottomat, ulkomailla ja tietyissä omissa olevat henkilöt eivät muodosta asuntokuntia. Myöskään asuntola- tai hoitoalan rakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa asuvat henkilöt (ylisuuret asuntokunnat),

joiden asunto ei täytä asuinhuoneiston määritelmää, eivät muodosta asuntokuntia. Asuntokunnan tulojen, varallisuuden, elinvaiheen ja viitehenkilön määrittämiseksi asunnot ja asuinolot -tilastoon yhdistetään myös kunkin vuoden verotusrekisteristä saatuja tietoja. Tilastoon viedään lisäksi tietoja asuntokunnan saamista erilaisista asumisen tuista mm. yleinen asumistuki (aikaisemmin eläkeläisten ja opiskelijoiden asumislisät vuoteen 2016 saakka).

Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tilaston lähdeaineistona käytetään erilaisia hallinnollisia rekisteriaineistoja. Tilaston laatu on siten riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Asuntojen keskeisten tietojen peittävyys on suhteellisen hyvä. Vuoden 1990 väestölaskennan yhteydessä tehdyn luotettavuustutkimuksen mukaan rekisteripohjaisesti pääteltyjen asuntojen määrä oli tilastossa koko maan tasolla suhteellisen oikein. Väestötietojärjestelmän rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista ei saada poistumätietoja tarkasti, minkä vuoksi Tilastokeskus pyrkii karsimaan asuntokantatilastosta vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Asumattomista omakotitaloista on joskus vaikea päätellä, milloin niiden huoneisto kuuluu vielä asuntokantaan, milloin se sieltä asuinkelvottomana poistetaan. Asuntokanta on muodostettu vuodesta 2005 alkaen siten, että vakinaisesti asuttujen asuntojen lisäksi asuntokantaan kuuluvat kaikki edellisvuoden asunnot. Poikkeuksena kuitenkin yli 15 vuotta asumattomina olleet pientalot, jotka poistetaan aktiivikäytössä olevasta asuntokannasta. Mikäli tällaiseen asuntokannasta poistettuun rakennukseen muuttaa vakinaisia asukkaita, asunto palautuu jälleen asuntokantaan. Asuntokannan määrälliset vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin luotettavia johtuen rekisteritiedon laadusta.

Asuntojen ominaisuustiedoissa voi olla jonkin verran virheellisyttä, sillä kaikki muutostiedot eivät tule kattavasti väestötietojärjestelmää ylläpitävien viranomaisien tietoon. Tiedot ilman lupaa rakennetuista uusista kohteista sekä muutos- ja parannustöistä, jotka eivät vaadi lupaa tai joille ei ole lupaa haettu, eivät välity tietojärjestelmään. Lämmitystavan tai -aineen muutokset eivät kaikissa tapauksissa ole luvanvaraisia rakennustoimenpiteitä, eivät myöskään rakennuksen varusteita ja verkostoliittymiä koskevat toimenpiteet, joten niissä saattaa olla virheellisyttä. Vääriä tietoja pystytään jonkin verran korjaamaan Tilastokeskuksessa poistamalla ristiriitaisuuksia eri varusteiden, lämmitystapojen ja -aineiden kesken. Myös niissä tiedoissa on puutteellisuuksia, joita on alettu kerätä vasta vuoden 1980 tietopohjan perustamisen jälkeen. Esimerkiksi tiedot hissistä, parvekkeesta ja koneellisesta ilmastoinnista voivat olla puutteellisia. Hissitietoa on korjattu vuodesta 2016 alkaen verohallinnon kiinteistörekisterin tiedoilla. Tilastokeskus päättelee hallintaperustetietoa verohallinnon asuntokauppatietoja sekä Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA:n tietoja hyväksikäyttäen. Asunnon hallintaperuste (omistus, vuokra, yms.) päivittyvät väestötietojärjestelmään myös muuttoilmoituksen kautta asukkaan muuttaessa.

Asuntokuntien rakennetta kuvaavat tiedot ovat tutkimuksen mukaan luotettavia. Asuntokuntien rakennetta kuvaavat tiedot muodostetaan DVV:n väestötietojärjestelmän henkilöitä koskevista kotipaikka- ja osoitetiedoista, joiden oikeellisuutta DVV on viimeksi tutkinut vuonna 2012. Noin 11 000 hengeltä tiedusteltiin, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikein. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,1 prosentilla tieto oli oikein (kun otostutkimuksen vastaamattomat/tavoittamattomat oletetaan vääriksi).

Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Asunnot ja asuinolot -tilasto tehdään vuosittain. Tiedot kuvaavat vuoden viimeisen päivän tilannetta. Ensimmäiset asuntokanta- ja asuntokuntatiedot valmistuvat tilastointiajankohdan jälkeen heti alkuvuoden aikana. Aluejakona käytetään tilastointiajankohdan jälkeistä päivää eli seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen. Asunnon hallintaperustetiedot valmistuvat loppuvuoden aikana. Tilastokeskuksen julkistamiskalenterissa on ajantasaiset tiedot julkaisuajankohdista.

Tilastojen saatavuus

Asuntoja ja asuinoloja koskevia tietoja on saatavilla kunnittain ja kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen internet-sivuilta, maksuttomasta StatFin -tilastopalvelusta sekä muuta tietoa Asunnot ja asuinolot -tilaston kotisivulta <http://tilastokeskus.fi/til/asas/index.html>. Kotisivun linkeistä löytyvät mm. tilaston kuvaus, käsitteet ja määritelmät. Asuntokanta- ja asuinolotilastoja koskevia painojulkaisuja on julkaistu vuosittain Asuminen-sarjassa vuosina 1985–2007. Sitä aikaisemmin tietoja on julkaistu Väestölaskenta-sarjassa vuodesta 1950. Asuntokantatilastoa sekä Asuntokunnat ja asuinolot -tilastoa on tehty erillisinä tilastoina tilastovuoteen 2007 asti. Tilastovuodesta 2008 alkaen tilastot yhdistettiin siten, että tilaston nimeksi tuli Asunnot ja asuinolot -tilasto ja sen tietosisältö on sama kuin aikaisemmin erillisinä olleiden tilastojen.

Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtaessa eri ajankohtien tietoja on otettava huomioon, että osa muutoksista voi johtua osin rekisterissä tehdyistä tarkastuksista, tilastoaineiston käsittelyn muutoksista ja aikaisempien vuosien erilaisista tiedonkeruumenetelmistä. Esimerkiksi rakentamisvuosien korjaukset vaikuttavat rakennusten ikärakenteeseen, samoin rakennusten käyttötarkoitukseen kohdistuneet tarkistukset. Vuoden 1985 väestölaskennassa käytettiin ensimmäisen kerran rekisteritietoja asunto- ja rakennuskantatilastojen muodostamisessa. Tiedot asunto- ja rakennuskannasta on tuotettu väestölaskennoissa vuosina 1950, 1960, 1970, 1980 sekä 1985. YK:n väestö- ja asuntolaskentasuositukset on otettu huomioon väestölaskentoja toteutettaessa. Väestölaskentavuodet 1990, 2000, 2010 ja 2020 on saatu vuosittaisista tilastotiedoista. Vuodesta 1987 lähtien asunto- ja rakennuskantatietoja on tuotettu vuosittain rekisteripohjaisesti, ja pidemmällä periodilla tilastotiedot ovat suhteellisen vertailukelpoisia keskenään. Vuosimuutokset eivät kuitenkaan ole kaikilta osin luotettavia johtuen rekisteritiedon laadusta.

Rakennus-, asunto- ja asuinolotilastojen tuotantojärjestelmää uudistettiin asunto- ja rakennustietojen osalta aineistovuonna 2020. Uudistuneessa tuotantoprosessissa hyödynnetään mm. useampia aineistoja asunto- ja rakennustietojen päättelyssä ja korjauksissa. Lisäksi vuoden 2020 tilastossa on otettu käyttöön uusi rakennusluokitus (2018) ja sen pohjalta muodostettu uusi talotyypiluokitus. Rakennuskantapäätelyä on muutettu samassa yhteydessä siten, että vuodesta 2020 alkaen kesämökkikanta muodostetaan rakennusluokituksen luokkaan 021 (Vapaa-ajan asuinrakennukset) kuuluvista rakennuksista. Aikaisemmin kesämökkikantaan kuuluneet ns. mummonmökkit eivät enää sisälly kesämökkeihin. Sen sijaan vuokrattavat lomamökkit luokitellaan nyt kesämökkitalostoon kuuluviksi. Edellä kuvatun rakennuskantapäätelyn vaikutus näkyy asuntokantatilastossa siten, että vuokrattaviin lomamökkeihin sisältyvät asunnot poistuvat asuntokannasta. Isoimmat muutokset talotyypiluokittelussa kohdistui niihin erillisiin pientaloihin (n. 12 000 kpl), jotka eivät olleet omakoti- tai paritaloja. Uudessa rakennusluokituksessa nämä Muut erilliset pientalot (013) on luokiteltu ominaisuustietojen mukaan joko rivitaloihin (3000 asuntoa) tai pienkerrostaloihin (9000 asuntoa)

Hallintaperusteluokitus on muuttunut hieman vuosien varrella. Vuodesta 1994 alkaen vuokra-asunnot on jaettu aravavuokra-asuntoihin ja muihin asuntoihin. Vuodesta 1995 ei työsuhde- ja muita vuokra-asuntoja enää erotella toisistaan. Vuodesta 1998 on tilastoissa käytetty uutta hallintaperusteluokitusta, jossa on tietoja aravavuokratalojen lisäksi myös korkotukivuokrataloista sekä asumisoikeustaloista. Rakennus-, asunto- ja asuinolotilastojen tuotantojärjestelmä uudistettiin tilastovuonna 2005. Samalla tarkennettiin joidenkin tietojen käsittelyä, mm. asunnon hallintaperusteen käsittelyssä huomioitiin rakennuksen omistajan tiedot entistä tarkemmin. Tämä vaikutus näkyy hallintaperustetiedossa vuodesta 2005 alkaen etenkin luokkien Muut vuokra-asunnot ja Omistaa talon lukumäärissä. Vuodesta 2005 lähtien tilastossa on huomioitu kokonaisuudessaan rajoituksista vapautuneet arava- ja korkotukivuokra-asunnot. Uusien aravalainojen myöntäminen päättyi vuoden 2007 lopussa, jonka jälkeen uudet lainat on myönnetty korkotukilainoituksena. Valtion tukemassa lyhyen korkotuen asuinrakentamisessa vuosina 2009–2010 vuokraa ja asukasvalintaa ei ole rajoitettu kuten muussa valtion tukemassa vuokra-asuntorakentamisessa. Nämä ns. välimallin asunnot on luokiteltu yksityiskohtaisemmassa hallintaperusteluokittelussa luokkaan Muut vuokra-asunnot. Vuodesta 2014 alkaen tilastokäsittelyä on muutettu siten, että vuokrataloiksi päätellyissä rakennuksissa olevat asunnot päätellään vuokra-asunnoiksi huolimatta siitä olivatko asunnot asuttuja tai tyhjiillään. Hallintaperustetiedon aineistokäsittelyä tarkennettiin vuokra-asuntojen osalta

erityisesti tuntemattomaksi jäävien asuntojen osalta. Vuoden 2020 aineistossa tilastointia tarkennettiin uudestaan erityisesti vuokrataloyhtiöiden omistamien asuntojen osalta..

Asuntokuntatilastoja on tehty rekisteripohjaisesti vuodesta 1980 lähtien. Tällöin otettiin käyttöön asuntokuntakäsite. Vuonna 1980 asuntokuntia muodostettiin myös henkilöistä, jotka asuivat asuntolarakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa, mutta joiden asunto ei täyttänyt asunnon määritelmää. Myöhemmin näin ei ole enää tehty.

Ennen vuotta 1980 käytettiin väestölaskennoissa ruokakuntakäsitettä. Ruokakunnan katsottiin muodostuvan yhdessä asuvista perheenjäsenistä ja muista henkilöistä, joilla oli yhteinen ruokatalous. Alivuokralainen, jolla oli oma ruokatalous, muodosti oman ruokakuntansa. Vuodesta 1980 alivuokralainen kuuluu asuinolotilastoissa samaan asuntokuntaan muiden asunnossa asuvien kanssa.

Selkeys ja yhtenäisyys

Tilastokeskuksen rakennus- ja asuntokantatilastot vastaavat toisiaan siten, että jokaista asuntokannan asuntoa vastaava rakennus on rakennuskannassa. Asutut asunnot on saatu yhdistämällä henkilöt huoneistotietoihin ns. kotipaikkatunnuksen (tilastovuodesta 2014 alkaen pysyvän rakennustunnuksen ja osoitenumeron) avulla. Tällöin saadaan kuvattua myös asuinoloja.

Vertailtaessa asuntokuntien ja asuntojen lukumäärätietoja on otettava huomioon, että asuntokantaan luetaan myös tyhjä ja tilapäisesti asutut asunnot, jotka eivät sisälly asuinolotilastoihin.

Vakinaisesti asuntoloissa, hoitoalan rakennuksissa tai muissa laitoksissa olevat, asunnottomat, ulkomailla tai tietymättömissä olevat henkilöt eivät muodosta asuntokuntia eivätkä kuulu ns. asuntoväestöön.

Tilastokeskuksen rakennus- ja asuntokantatilastot sekä DVV:n rakennus- ja huoneistotiedot eivät ole täysin yhtenevät, koska rekisterin sisältämät virheet on pyritty korjaamaan Tilastokeskuksessa.

Kahden eri tilaston, asuntokantatilaston sekä uudisrakentamista kuvaavan rakennus- ja asuntotuotantotilaston eroavuudet johtuvat mm. eri poiminta-ajankohdasta. Lisäksi asuntokannassa on mukana kaikki ne asunnot, joissa asuttiin vuoden viimeisenä päivänä, vaikka ne eivät vielä olisi valmistuneetkaan. On myös mahdollista, että asuntokantaan aikaisemmin kuulumaton rakennus otetaan asumiskäyttöön, jolloin se tulee mukaan asuntokantaan.

Asuntokuntatilaston asuntoväestö poikkeaa perhetilaston perusväestöstä, koska perheisiin luetaan mukaan asuntoloissa asuvat perheelliset henkilöt. Sen sijaan yksinasuvat eivät kuulu perheisiin eikä perheväestöön. Yksinasuvat kuuluvat kuitenkin asuntokuntiin ja asuntoväestöön.

Lisätietoja

Mika Ronkainen 029 551 3425

Anu Rämö 029 551 3450

Vastaava osastopäällikkö:

Hannele Orjala

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Asunnot ja asuinolot, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute